

MIJN SUPER- SLIMME IK!

Jo
SIMMONS

Illustraties van
NATHAN
REED 8+

BILLY
BONES

MIJN SUPER- SLIMME IK!

Jo
SIMMONS

Met
illustraties van
NATHAN
REED

Vertaald door Pim Lammers

**BILLY
BONES**

HOOFDSTUK EEN

Cornelis werd wakker van geschreeuw.

‘AAAAAAAAAHHHHHHHH!’

Het was zijn zus, Min.

Meteen daarna hoorde hij nog meer geschreeuw, maar nu veel dichterbij.

‘MIJN GELUKSSOKKEN!’ riep Min recht in zijn oor.

‘Waaaahhh!’ schreeuwde Cornelis terug.

Daarna hoorde hij nóg meer geschreeuw. Het kwam van beneden.

Mam.

‘Miiiiiiiiiiiiinnnnn! Schiet op! Straks komen we te laat.’

Daardoor begon Min weer te schreeuwen. Ze stond in zijn kamer, met haar mond wagenwijd open. En daardoor begon Cornelis óók weer te schreeuwen. Vanuit zijn bed staarde hij haar met opengesperde ogen aan, met zijn mond wagenwijd open.

Toen, net zo plotseling als dat het was begonnen, stopte het geschreeuw.

‘Wauw-wauw, dat was intens,’ zei Cornelis. ‘Maar waarom schreeuwden we ook alweer?’

‘Ik ben mijn gelukssokken kwijt. En dat is echt een ramp, want vandaag is de finale van de schaak- en Ierse danscompetitie onder de veertien jaar. Ik móét winnen!’ riep Min. ‘Snel, kom je bed uit en help met zoeken. Of ben je van plan om daar de hele dag te blijven liggen?’

‘Misschien wel,’ antwoordde Cornelis.

‘Niet te geloven!’ riep Min.

‘Ik kan me niet meer herinneren wanneer ik voor het laatst een hele dag in bed mocht blijven liggen. Maar opstaan nu en meezoeken!’

Cornelis kwam uit bed, opende een la en begon allemaal sokken naar zijn zus te gooien.

‘Zijn dit ze?’ vroeg hij. ‘Of deze?’

‘Houd daarmee op, stomkop!’ riep Min en ze gooide de sokken terug naar Cornelis.

‘Misschien dit paar?’ vroeg Cornelis en hij raakte Min recht in haar gezicht.

‘Jij kleine, irritante...’

Min had een kussen gepakt en wilde Cornelis er net mee op zijn hoofd slaan toen hun moeder de kamer in kwam. Ze zwaaide met twee groene sokken met eenhoorns erop.

‘Gevonden! Ze lagen onder je kwantumfysicaboek!’

Toen keek ze ineens streng.

‘Waren jullie nou aan het klieren? Min, er is helemaal geen tijd om te klieren. Nooit niet. Dat doen geniale kinderen niet. Kom, laten we

gaan. Hup, hup! Pap zit al in de auto. De overwinning wacht!’

Ze stooft weer weg, maar kwam meteen daarna terug en stak haar hoofd nog even om de deur van Cornelis’ slaapkamer.

‘O, trouwens, goedemorgen Cornelis. We komen vanavond rond zeven uur thuis. Er ligt vast nog wel wat brood in de vriezer om mee te ontbijten.’

En toen was ze weer weg. Cornelis rende achter haar aan.

‘Wacht! Mam! We moeten het nog even hebben over de uitvindersbeurs in Parijs. Ik heb ontdekt dat ik maar vijfhonderd euro nodig heb om daarheen te gaan.’

‘Begin je daar nou alweer over, Cornelis?’ zei zijn moeder zonder zich om te draaien. ‘Dat is veel te ver weg en veel te duur.’

‘Maar ik kan daar zo veel leren! En we kunnen toch met z’n allen gaan, als vakantie?’

‘Ik heb al een keer nee gezegd en dat ga ik

nu ook weer doen: néé,' zei zijn moeder en ze sloeg de deur achter zich dicht.

‘Doeg.’

Cornelis hoorde de auto weggrijden. Hij liep terug naar zijn bed en begon te fantaseren over de uitvindersbeurs in Parijs. Het was zijn grote droom om daarheen te gaan. Al die geweldige, futuristische uitvindingen! Al die geniale uitvinders van over de hele wereld! Misschien zouden ze wel even naar zijn eigen gadgets en creaties willen kijken...

Daarna fantaseerde hij dat iedereen ineens weer thuis zou komen en dat ze zouden zeggen: ‘We hebben ons bedacht! Laten we deze dag eens met z’n allen doorbrengen en lol gaan maken, en ja, Cornelis, je mag naar de uitvindersbeurs. Laten we meteen even de tickets boeken.’

Cornelis bleef nog wat langer in bed liggen. Niemand kwam weer thuis. Hij was nog steeds alleen. Dit was niet de eerste zaterdag dat

hij thuis moest blijven terwijl zijn ouders en zus al vroeg op pad waren voor een competitie: ballet of schermen of geblinddoekt hinkelen of Japanse luit spelen of paalwerpen of iets anders waar Min ineens goed in bleek te zijn. Min was een geniaal wonderkind: hoogbegaafd en bijzonder getalenteerd. Prima. Cornelis vond dat niet erg. Hij had zijn eigen interesses, zoals zijn Extreem Belangrijke Experimenten & Uitvindingen.

Cornelis stapte uit bed en bekeek zijn nieuwste experiment, een onderzoek naar teennagels en of die kunnen groeien als ze niet langer aan tenen vastzitten. Hij had een paar stukjes nagel in een glas water gedaan, een paar in een pot met modder en een paar in een worst. Hij dacht dat dat de beste voedingsbodem zou zijn, want een worst zit vol met proteïnen.

Eerder had hij al onderzocht of wormen kunnen zwemmen (dat kunnen ze niet).

CORNELIS DOET MEE AAN
Junior Mega Brein,
 EEN POPULAIRE KENNISQUIZ VOOR
geniale wonderkinderen.

HIJ IS VASTBESLOTEN TE WINNEN,
 ALLEEN IS ER ÉÉN KLEIN PROBLEEM:
 HIJ IS HELEMAAL GEEN GENIAAL WONDERKIND.

GELUKKIG IS ZIJN ZUS MINERVA **superslim**
 EN HEEFT ZIJ AL TALLOZE
 KENNISCOMPETITIES GEWONNEN.
 CORNELIS HOEFT DUS ALLEEN MAAR
haar brein te stelen.
 HOE MOEILIJ KAN DAT NOU ZIJN?

EEN VROLIJK VERHAAL VOL
 HILARISCHE UITVINDINGEN. VAN
 DE AUTEUR VAN HET SUPERGRAPPIGE
Broer te ruil!

www.billybones.nl

**BILLY
 BONES**

VERTAALD DOOR
 DE SUPERSLIMME
 PIM LAMMERS!

DIT BOEK IN DRIE WOORDEN

HUMOR	
FAMILIE	
UITVINDINGEN	